

Jordánia

ahogy
mi szeretjük

Jordániába eljutni olcsó, hiszen még egy hajléktalan újságban is találunk all inclusive hirdetések, ami a Közel -Kelet eme gyöngyszemébe invitálja a kispénzű átlagmagyart.(?) Az ország nevének hallatán mindenkinek egy átlag nyaralás, esetleg Indiana Jones belovaglása révén Petra jut eszébe. Tehát, elvileg kiesik egy kalandtúrázó érdeklődési köréből. Lássuk, mégis mit lehet kihozni belőle...

Szöveg és fotó: Buzás Balázs

A charter Aqabában, a déli üdülővárosban landol és ha nem vagyunk bűvárok, semmi keresnivalónk erre. Tipikus üdülőváros, mely remek kiindulópont az ország bejárásához. Pláne teli has-sal. A svédasztalos reggelit összeállító szakács bizonyára nem a kelet-európai úttörőtáborok menzáján tanulta a szakmát - filózunk, majd Arábiai Lawrence módjára belevágunk és több napos Rum-vádi (Wadi Rum) túrát szervezzünk magunknak. Ehhez sajnos megkerülhetetlenek a helyi utazásszervezők, de sikerül megértetni velük, hogy nem a magyarok által közkedvelt „Ezer-egyéjszaka” stílusú hastáncos, zabálós kint alvásra vágyunk, így remek túrát szerveznek nekünk. A legjobb módszer, ha azt mondjuk, Izraelből jöttünk. Palesztin származású túravezetőnk ugyanis elárulta, hogy a szomszédos országból érkező fiatal túrázókat szeretik a legjobban, mert ők csak a terepre kíváncsiak és előképzettségüknek megfelelően 1-2 hétig simán elvannak normád körülmények között, sivatagi terepen. Vallási nézetkülönbség nincs közöttük, maximum azon vesznek össze, hogy melyik ország fűvét szívják az esti tábortűznél. Ez is valami az áhított világbékéhez vezető göröngyös úton.

Hűt a menetszél teveháton

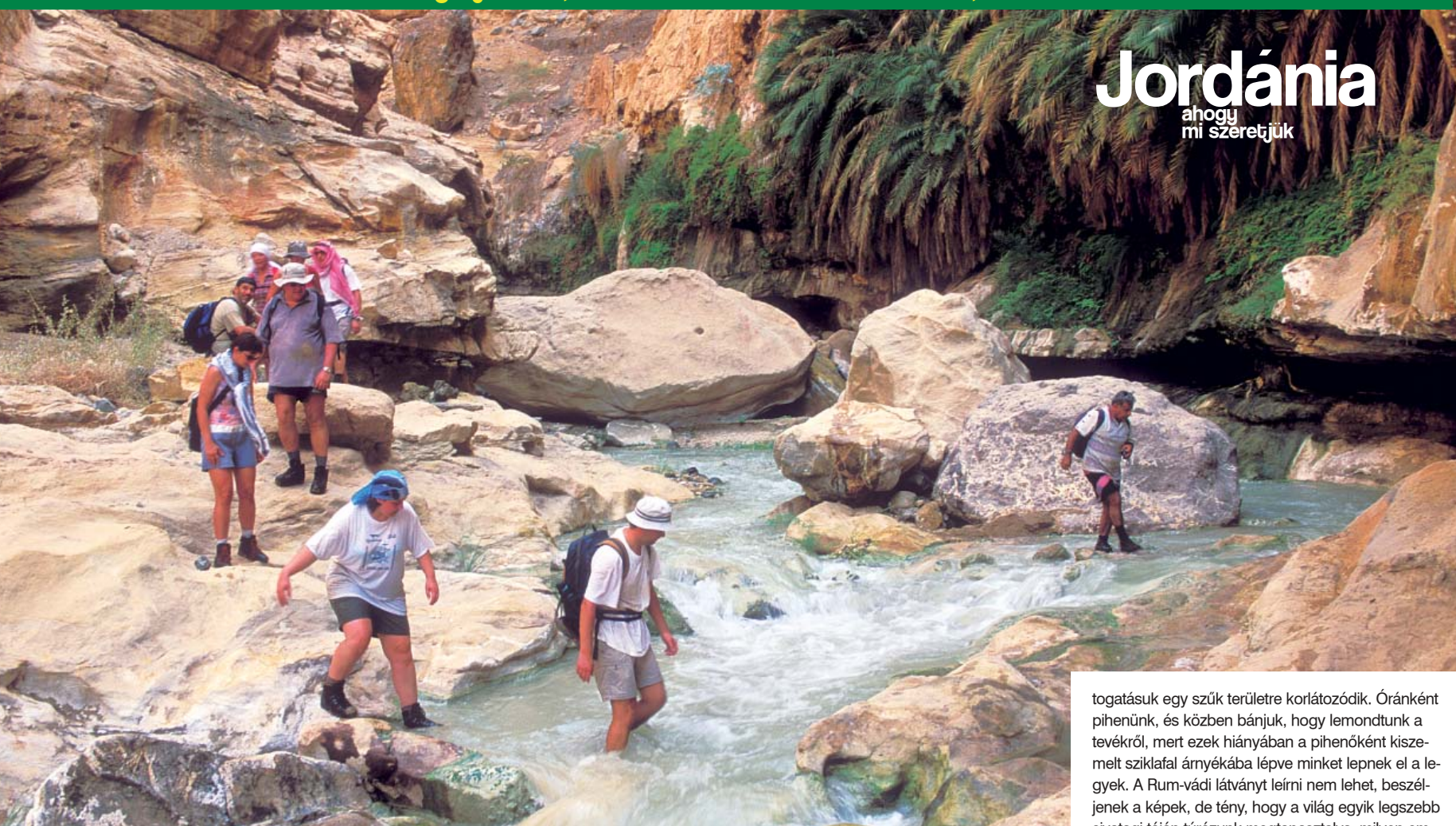
Gyalog is indulhatnánk, de ha gyorsan szeretnénk a civilizációtól, pontosabban a főúttól messzebb kerülni, célszerű bértevéket igénybe venni. Az Aqaba felé vezető út szélén áll Hommayma beduin falu, tevéinket itt kapjuk. Ha valakinek volt már tevelős tapasztalata, ne csüggedjen, errefelé a legprofibb tevenyergeket találja, sőt az állatok irányítása is sokkal könnyebb, mint a turistákat szállító társaiké. A nyereg természetes anyagokból készült és kényelmes, továbbá tevéim kifejezetten imád vágtnézni. Óránként állunk meg egy-egy szikla ár-

Perzselő napsütés, 50 fok, igazi sivatagi érzés. A homokban az éjszakai élet jelül apró a vidéken már a "klasszikus" sivatagra jellemző, kisebb homokdűnével is találkozunk,

állatok lábnyomai mindenfelé. Ezen de turistákkal szerencsére nem.

Jordánia

ahogy
mi szeretjük

nyékában pihenni. Ezt már szeretik a tevék. Nagyon is. Saját hátasom már messziről kiszúrja a következő pihenőhelyet és ügetni kezd. A hátsó nyeregkápán ugrál a fotóstáskám, fél kézzel fogom. Messziről úgy látszik, hogy Rózsa Sándor módján ülöm a hátast, de a valóságban éppen azon szenvedek, hogy fél kézzel szorosabbra fogjam a kantárt. Teve nem lasít, fenekem többet van a levegőben, mint a tevéén. Állítólag - Hóóó!!! a vezényszó, mely lassítja tevémet, de ez nem hallgat rá, sőt, mintha visszaváltottam volna kettesbe vagy valaki petárdát dugott volna az ánuszába. Iszonyú vágóba kezd, feladom a küzdelmet, már csak kapaszkodom két kézzel. Remélem a szikla árnyékában megáll. És lőn. Büntetésből kifektetem a napra... Beduín kísérőim elismerően csettintenek, hogy milyen ügyesen tevegelek...

Nemsokára elérünk egy természetes sziklahidat, azaz

Alkazarát. Mindenki felmászat rá, az amerikai nemzeti parkokban ezért lelőne a vadőr. Aztán beérünk a táborba, ahol némely tevé utasával nem törődve bedől az első bokorba. A tábortűznél sült csirke, beduin tea, az elmaradhatatlan vízpipa és egy újabb skorpió (korábban is láttunk már közelről!) feltűnése fokozza a hangulatot.

Valódi sivatag, valódi túra

Elég messzire jutottunk, így visszaküldjük tevéseinket és másnap gyalog folytatjuk utunkat. Perzselő napsütés, 50 fok, igazi sivatagi érzés. A homokban az éjszakai élet jelül apró állatok lábnyomai mindenfelé. Ezen a vidéken már a „klasszikus“ sivatagra jellemző, kisebb homokdűnével is találkozunk, de turistákkal szerencsére nem. Ők csak terepjárókkal merészkednek a sivatagba és lá-

togatásuk egy szűk területre korlátozódik. Óránként pihenünk, és közben bánjuk, hogy lemondunk a tevékről, mert ezek hiányában a pihenőként kiszemelt sziklafal árnyékába lépve minket lepnek el a legyek. A Rum-vádi látványt leírni nem lehet, beszéljenek a képek, de tény, hogy a világ egyik legszebb sivatagi táján túrázunk megtapasztalva, milyen embertelen tud lenni e a közeg.

Bokán felül vízben járva

Következő úti célunk egy hóforrás, pontosabban az általa vájt Zarka-vádi. A nyugati országgrész hegységeit több helyen szabdalják vadvívek, amelyek vize az alacsonyabban fekvő Holt-tenger felé próbál utat törni. Mivel határsávnak számít, előzetes engedély és rendőri kíséret szükséges. Szinte folyamatosan a meleg vízben gázolunk az egyre szűkülő kanyonban. Meztláb vagy sportszandálban nem érdemes nekivágni, a patakmedert borító köveken célszerű bakancsban tapadni. Előbb-utóbb tuti, hogy csuromvizek leszünk, de az ereszkedés sehol nem haladja meg a hazai Rám-szakadék nehézségi fokát. Petra talán az egyik legismertebb látványosság

HybridLife™

CREATE. PLAY. CARE.

TRAILBLAZERS.

PETER KENDALL + EARTH RANGERS | TORONTO, CANADA

Peter az Earth Rangers csoport gyomelkezelési ismeretét megkapta a természetből az erdő és hegyek növényzetét, állatvilágát. Feljuttatott a természetbe gondozta a vadméhek fiatalok életét. Szabaddíjában a kirándulás szeretése, melyben állandó lársza a vizálló, Newport H2. A lábbeli mely talphártyával kitöltött talajfogást és stabil lábterhelést biztosítanak Peter nek, hogy a legvadabb területek se jelenjenek akadályul.

Create, Play & Care. It's a way of life. We call it HybridLife.™

NEWPORT H2

KEEN

KEENEUROPE.EU
KEEN.HU (HAMAROSAN)

KAPHATÓ AZ OVERLAND ÉS A MOUNTAX ÜZLETEKBEN.

Jordánia

ahogy
mi szeretjük

a régióban, mégis létezik mód, hogy a turistákkal ellentétes irányból érkezve derítsük fel. Ha a Siq al-Berid, ismertebb nevén Kis-Petra felől közelítjük csupán helyi nomádokkal találkozunk. Vezető itt is szükséges, annál is inkább, mivel a jegy nélkül érkezőkre a sivatagi rendőrség egységei is vadásznak. Habár a Petra területén lakó beduin törzseket pár éve kitelepítették, erről a gyerekeknek elfelejtettek szólni, így Kis-Petra elsőre egy hatalmas játszótérre emlékeztet. Hihetetlen, de a nabateusok minden sziklába lakást, templomot vagy ciszternát vájtak, ez szolgál most játszótér gyanánt. Lennék itt gyerek. Vezetőnk az ismerős gyerekeket üdvözlő, az ismeretlen szemtelent rutinból nyakon csapja.

Petra máshonnan, másként

Kisebbségi sétán érünk vadkempingés éjszakánk színhelyére, a sziklafal oldalába fektetett matracokhoz. A nomád körülményekért nagyban kárpótol minket a hely szépsége és kirendelt szakácsunk, aki innentől folyamatosan beelőz terepjárójával és mire beérjük, már a kész ételt és a forró teát kínálja elénk. Sőt még a saját shisáját is elhozta otthonról. Változatosan főz, kedvence a főzés közben megfordított rizses csirke, a Maglube. Evés után a tábor tűz fényénél derülünk az olyan történeteken, amikor valaki meglátva a táborhelyet kijelentette, hogy ő nem bír elaludni a csillagok fényétől. Én sem alszom, inkább skorpiók után nézek, egy parányi Ortochirus innesi a zsákmány. Boldogan fekszem le, de még sokáig nézem a horizontot borító csillagokat.

Reggeli után folytatjuk bolyongásunkat Kis-Petrában, hogy a Petrai-völgyet hátulról, egy sziklafal oldalában haladva cserkészzük be. Így először a Monostort pillanthatjuk meg, tehát pont ellentétes irányból érkezünk, mint a turisták vad hada. Ráadásul a rekkenő hőségben mi csak lefele lépcsőzünk és a szurdokban

A tábor tűznél sült csirke, beduin pipa és egy újabb skorpió feltűné

vezető hosszú lépcsősoron ereszkedünk Petrába. A lenyűgöző sziklavárosnak még csak a tizedét tárták fel, mégis varázslatos látványt nyújt. A templomokat rózsavörös sziklába vájták; a kőfaragást fentről lefelé kezdték el annak idején a mesterek. A turisták vad hordáit magunk mögött hagyva az Áron-hegy (Jebel Haroun, 1340 m) felé indulunk, de már csak holnap másszuk meg.

A búcsúzás is édes

Kora reggel indulunk, a túra nem túl megerőltető, a kilátás páratlan. Átvágunk a romokon, megnézzük a Királysírokat, majd indulunk a Kincstárhoz, mely Petra leghíresebb látnivalója. Ennek megfelelően tömve turistákkal. Szemben felmászunk egy kilátópontra, ezzel felriasztva az ott szundikáló sivatagi tevék osztag járóreit, akik makulátlan egyenruhájukkal nem sokat törődve a csupasz sziklán ejtőznek tovább. Miután kellőképpen kigyönyörködtük magunkat a sziklába vájt templomban, melyről Petra és Jordánia világhíres lett, egy keskeny szurdokon, helyi nevén Siqen keresztül hagyjuk el a nabateusok ősi városát. Szemből árad a tömeg, az-

Tea, az elmaradhatatlan vízise fokozza a hangulatot.

tán árusok rontanak ránk. Legszívesebben visszafordulnánk és örökre eltűnnék valahol a Rum-vádi mélyén. Késő délután érünk vissza a civilizációba, azaz Aqaba városába. Egy utcai kifőzdét veszünk célba, ahol pillanatok alatt megterítenek kis csapatunknak, történetesen a városi parkban... Itt már sok a magyar turista, aki nem érti, hogy miért a kifőzdében eszünk, amikor étteremben is lehet.

És miért van rajtunk bakancs ilyen melegben? És hogy került sivatagi homok a hajunkba? Itthon a család nem érti, hogy reggelente miért rázom ki papucsomat, mielőtt belebújnék, de én tudom, hogy titokban abban reménykedem, hátha skorpiót találak benne.

HybridLife™

CREATE. PLAY. CARE.

NEW SOUNDS MEET CLASSIC STYLE.

MONEY MARK I LOS ANGELES. USA

Money Mark mindig különbözött az átlagtól. Zenéjében egybeolvasztotta a különböző stílusokat a hip-hop-tól az afro-cubai stílusig. Közreműködött a Beastie Boys újjászülésében, és legújabb CD-je a „Brand New By Tomorrow” a los angelesi klub életéből, a zene szeretetét közvetíti. Money Mark szandálja, a Laguna, tüköri muzsikáját is – klasszikus stílus, a modern technológiák minden előnyével.

Create, Play & Care. It's a way of life. We call it HybridLife.™

LAGUNA

KEEN

KEENEUROPE.EU
KEEN.HU (HUNGÁRSÁG)

KAPHATÓ AZ OVERLAND ÉS A MOUNTAX ÜZLETEKBEN.